

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4626

гр. Варна, 10.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на десети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Иванка Д. Дрингова
Ивелина Владова

като разглежда докладваното от Иванка Д. Дрингова Въззивно частно гражданско дело № 20233100501965 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал.1, т.1 от ГПК.

Образувано е по **частна жалба вх. № 94846/18.12.2019г.** от Ж. И. Д., ЕГН ***** от с. адрес: с. Невша, община Ветрино, срещу определение № 260220/04.08.2023г., постановено по гр.д. № 12970/2020г. на ВРС, XLIII-ти състав, с което е прекратено производството по делото.

Жалбоподателят излага становище за незаконосъобразност и неправилност на прекратителното определение, като излага подробни съображения, и отправя искане за неговата отмяна.

С обжалван съдебен акт е прекратено производството по делото поради недопустимост на предявения иск, поради което не следва да се връчва препис от частната жалба на насрещната страна, на основание чл. 130, изр. второ от ГПК.

Частната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 275, ал.1 от ГПК и е допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Производството по гр.д. № 12970/2020г. на ВРС е образувано по искова молба от Ж. И. Д. срещу ДП „Български спортен тотализатор“ и М. И. Ж., с която се иска обезсилване на изпълнителен лист от 19.08.1997г., издаден по гр.д. №1654/1995г. по описа на ВРС, както и за издаване на обратен изпълнителен лист за имот в гр. Варна, ул. „*****“ №7.

С уточняваща молба от 23.12.2020г. ищцата заявява, че претенцията е за прогласяване нищожността на решение по гр. д. № 1654/1995г. по описа на ВРС и потвърждаващото го решение по в.гр.д. № 580/1997г. на ВОС, въз основа на които е издаден изпълнителния лист, поради това, че имотът, описан в тях не съществува, както и прогласяване на изпълнителния лист за предаване владението върху недвижим имот, находящ се на партерен етаж на

пететажна сграда с адрес: гр. Варна, ул. „*****“ №7.

По делото са подадени две последващи уточняващи молби /01.03.2021г. и 11.05.2021г./, в които се излага, че посочените решения са нищожни, тъй като същите повеляват изпълнение на нещо, което е неизпълнимо и е повелено изпълнение на действия, които съставляват престъпления. Твърди се, че е била налице изначална невъзможност за изпълнение диспозитива на решенията, поради което е налице нищожност на същите, поради липса на предмет и липса на материално право. Твърди, че с решенията са били осъдени да изпълнят нещо, което е неизпълнимо, както и да изпълнят действия, които съставлява престъпление.

С последната уточнителна молба от 27.07.2021г., ищцата заявява, че решенията по гр. д. № 1654/1995г. по описа на ВРС и по в.гр.д. № 580/1997г. по описа на ВОС са влезли в сила през 1998г. и едва на 06.07.2005г. в образуван изпълнителен процес е прието, че липсва предмет на изпълнението. Като последица от обявяване нищожността на горепосочените решения, иска съдът да обезсили изпълнителен лист, издаден по гр. д. №1654/1995г. по описа на ВРС, в евентуалност да прогласи неговата нищожност.

В срока по чл.131 ГПК ответникът ДП „Български спортен тотализатор“ представя писмен отговор на исковата молба, с който изразява становище за недопустимост и неоснователност на предявените икове. Твърди се, че с решение по гр. д. №5435/2002 г. по описа на СРС, образувано въз основа искова молба на ищеца в настоящото производство, съдът е отхвърлил предявените икове с правно основание чл.209, ал.3 ГПК (отм.) /сега чл. 270, ал.2 ГПК/, за прогласяване нищожността на решенията по гр.д. №1654/1995 г. по описа на ВРС и по в.гр.д. №580/1997 г. по описа на ВОС. След проведен инстанционен контрол, постановеното решение по гр. д. №5435/2002 г. по описа на СРС е влязло в сила.

Ответникът сочи, че въз основа искова молба на Ж. Д., на същото основание, пред ВРС е било образувано гр.д. №1927/2009 г. по описа на съда, като отново е било поискано прогласяване нищожността на решенията по гр.д. №1654/1995 г. по описа на ВРС и по в.гр.д. №580/1997 г. по описа на ВОС. Като недопустимо и на основание чл.299, ал.2 ГПК, с определение №16263/27.10.2009 г., производството по гр.д. №1927/2009 г. по описа на ВРС е било прекратено. Определението на първоинстанционния съд е потвърдено от Окръжен съд – Варна и същото е влязло в сила.

Според ответника, настоящото производство се явява трето по ред, като същото е образувано по иск с правно основание чл.270, ал.2 ГПК, предявен от Ж. Д., против ДП „Български спортен тотализатор“, за прогласяване нищожността на двете съдебни решения. Намира, че поредното предявяване на същите икове, със същото основание, пред друг съд, е не само недопустимо, но и представлява злоупотреба с право.

С обжалваното определение районният съд е направил извод за недопустимост на предявените икове и е постановил прекратяване на производството по делото.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни релевираните възражения срещу обжалваното определение, по следните съображения:

Задължението на съда да разгледа и да се произнесе по депозирана молба е обусловено от наличието на правен спор между страните или правен интерес от установяването на факти и граждански правоотношения с правно значение и то само в случаите, изрично предвидени в закона.

Наличието на правен интерес е абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на установителните искове. Същата се обуславя от правото, което се защитава от ищеца с предявяването на иска, както и обема на защита, който се цели, предвид правните последици от евентуалното му уважаване.

На настоящият съдебен състав са служебно известни водените през годините множество съдебни производства между ищцата и нейните родители, вече покойници, и ответника във връзка с недвижим имот, представляващ магазин с площ от 22,41 кв.м., находящ се на партерен етаж на сграда с адм. адрес гр. Варна, ул. „*****“ № 7. С влязло в сила решение по гр. дело № 1654/1995г. на ВРС е уважен иск с правно основание чл.108 ЗС, с което Д.И., Иван И., Ж. Д. и М. И. са осъдени да предадат на ДП „Български спортен тотализатор“ владението на процесното помещение.

С решение по гр. д. №5435/2002г. по описа на ВРС, влязло в сила на 18.11.2008г., образувано въз основа на искова молба на Д.И., Иван И. и Ж. Д., съдът е отхвърлил предявените искове с правно основание чл.209, ал.3 ГПК (отм.), с които е заявено искане за прогласяване нищожността на решенията по гр.д. №1654/1995 г. по описа на ВРС и по в.гр.д. №580/1997 г. по описа на ВОС.

С искова молба от 23.02.2009г., образувана в гр.д. № 1927/2009г. по описа на ВРС, Ж. И. Д., Иван Ж. И. и Д.Великова И. отново предявяват срещу ДП „Български спортен тотализатор“ и М. И. Ж., искове с правно основание чл. 270, ал. 2 ГПК, за прогласяване нищожността на решенията гр.д. №1654/1995г. по описа на ВРС и по в.гр.д. № 580/1997г. по описа на ВОС. С исковата молба се твърди, че не е налице предмет на иска, тъй като не е налице недвижим имот, който да бъде индивидуализиран в исковата молба. Твърди се, че след като такъв имот не съществува, решението на съда не може да изрази волята на съда, по начин, по който може да се изведе изпълнителното основание. Според ищите, „не е ясно кой имот е допуснат за предаване на владението му“, че неясно е изпълнителното основание, което поражда съмнение относно субектите или предмета на изпълняемото право, както и че ако изпълнителното основание не е съществувало, ще е налице нищожно изпълнително основание, защото е невъзможно да бъде изведено изпълняемото право. Отправено е искане за обезсилване на изпълнителния лист, издаден по гр.д. №1654/1995г. на ВРС.

С определение №16263/27.10.2009г., производството по гр.д. № 1927/2009 г. на ВРС, е прекратено, като същото е потвърдено с определение №669/24.02.2010г. по в.гр.д. №126/2010г. на ВОС, което с определение №326/22.07.2010г. по ч.гр.д. №280/2010 г. на ВКС, 2 г.о. не е допуснато до

касационно обжалване.

Настоящият съдебен състав намира, че за ищеца липсва правен интерес от предявените установителни иски. Съдебната практика приема, че нищожно е това решение, което не дава възможност то да бъде припознато като валиден съдебен акт, поради липса на надлежно властническо разпореждане. Такъв е случая, когато решението е постановено от незаконен състав, произнесено е извън пределите на правораздавателната власт на съда, не е спазена писмената форма, не е подписано или е неразбираемо до степен, в която неговия смисъл не би могъл да се извлече по пътя на тълкуването. Посочените пороци касаят начина на формиране и изразяване на волеизявлението на съда, но нямат отношение към съдържА.ето на властническото волеизявление по същество. В случаите на допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и на необоснованост, когато е ясно или установимо какво е постановил съдът по искането, с което е сезиран, решението е неправилно, а не нищожно.

В конкретния случай, ищцата е въвела твърдения за нищожност на посочените съдебни решения, поради липса на предмет и липса на материално право/несъществуване на имота/. Тези твърдения нямат отношение към съдържА.ето на волеизявлението на съда, а обуславят единствено неправилност на съдебния акт.

Ирелевантно за допустимостта на предявените иски е, че ищцата формално твърди, че съдебните решения „повеляват изпълнение на нещо, което е неизпълнимо и е повелено изпълнение на действия, които съставляват престъпления“, доколкото от пространното ѝ изложение е ясно, че единственото основА.е на което се позовава е твърдяната от нея липса на имот, така както е описан в диспозитива на съдебното решение. Същевременно, жалбоподателката сочи, че същите решения са изпълнени и едва след това изпълнението е прекратено.

Поради съвпадане на правните изводи на двете съдебни инстанции, обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

Воден от горното, съставът на Варненски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260220/04.08.2023г., постановено по гр.д. № 12970/2020г. на ВРС, XLIII-ти състав, с което е прекратено производството по делото.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на частния въззивник, при наличие на предпоставките на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК, на осн. чл. 274, ал. 3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____